

Јасмина Грковић-Мејџор рођена је 23. фебруара 1959. године у Станишићу. Основну школу и гимназију завршила је у Новом Саду. Дипломирала је на Катедри за јужнословенске језике Филозофског факултета у Новом Саду 1977. године, магистрала 1984. и докторирала 1990. године.

Запослила се 1982. године на Одсеку за српски језик и лингвистику Филозофског факултета у Новом Саду. У звање доцента изабрана је 1991, у звање ванредног професора 1995, а у звање редовног професора 2000. године. Од 2005. до 2010. године била је гостујући професор на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци. На основним студијама предаје Старословенски језик, Српскословенски језик, Упоредну граматику словенских језика, на дипломским студијама Основе старословенске синтаксе, а на докторским студијама Историјску лингвистику. Била је ментор у изради низа дипломских и магистарских радова, као и 6 докторских дисертација, и члан комисија за оцену и одбрану магистарских и докторских теза из палеославистике, англистике, романистике и науке о књижевности, као и члан иностраних комисија за изборе у звања на Институту за славистику Бечког универзитета и Државном универзитету Охаја, Коламбус.

За дописног члана САНУ изабрана је 2009. године, а за редовног члана 2015. Одржала је приступну беседу *Обрасци заклињања у историјској перспективи: лингвистички и когнитивни увиди*.

У САНУ обавља низ дужности. Председник је Старословенског одбора, члан Одбора за етимологију, Одбора за српски језик у светлу савремених лингвистичких теорија, Издавачког одбора, Одбора за универзитетско образовање, Извршног одбора Огранка САНУ у Новом Саду, Академијског одбора за изучавање и праћење стратегије науке и научне политике. Представник је САНУ у Стручно-научном већу Центра за научноистраживачки рад САНУ и Универзитета у Крагујевцу и представник САНУ у Националном савету за научни и технолошки развој. Стални је члан-сарадник Матице српске, члан Одбора Одељења за књижевност и језик, Управног одбора Матице српске, секретар Његошевог одбора Матице српске, као и члан Управног одбора фонда „Ђорђе Зечевић” (за унапређење и заштиту ћирилице). Члан је Друштва за античке студије Србије и Европског лингвистичког друштва (*Societas Linguistica Europaea*).

Главни је и одговорни уредник часописа *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику* (Матица српска, Нови Сад), члан редакције часописа *Slověne. International Journal of Slavic* (Москва, Русија), члан редакције часописа *Wiener Slavistisches Jahrbuch* (Harrassowitz Verlag Wiesbaden), члан редакције часописа *Лингвистика и антропологија* (Иркутск, Русија). Члан је Стручне редакције (област филологија / лингвистика) за израду *Српске енциклопедије*. Била је и главни уредник часописа *Прилози проучавању језика* (Филозофски факултет, Нови Сад).

Била је сарадник на пројектима *Историја српскохрватског народног и књижевног језика* (1982–2000) и *Ћирилске рукописне књиге Библиотеке Матице српске* (1988–1999). У више пројектних циклуса од 2001. руководи пројектом *Историја српског језика* а од 2013. и пројектом *Речник српског језика XII–XVIII века* у Матици српској.

Награђена из фонда „Александар Белић” при САНУ за најбољу објављену књигу из области науке о језику у 1994. (за младе научне ствараоце). Добитник је Повеље Одбора за обиљежавање петстоте годишњице прве ћириличке штампарије на словенском југу, ЦАНУ, 1994.

Била је гост на више страних универзитета (студијски боравци и предавања): Harvard University (Department of Slavic Languages and Literatures, 1988), The Ohio State University

(Resource Center for Medieval Slavic Studies, 1997), Institut für Slawistik der Universität Wien (2002, 2011), Institut für Slawistik der Universität Regensburg (2008, 2009), Sapporo University, Japan (2018). Учествовала је по позиву у раду низа научних скупова у САНУ и научних конференција у земљи и иностранству (Беч, Брно, Велико Трново, Иркутск, Коламбус – САД, Краков, Москва, Охрид, Регенсбург, Солун, Софија, Токио, Хајделберг, Цирих итд.). У сарадњи са колегама из Регенсбурга и Брна била у организационом одбору међународне конференције *Diachronic Syntax in Slavonic Languages: Gradual Changes in Focus* (Regensburg, 2008), као и председник организационог одбора међународне конференције *Diachronic Slavonic Syntax: Language Contact vs. Internal Factors* (Нови Сад, 2013).

Написала је, приредила и уредила 15 књига, у земљи и иностранству. Преводила је лингвистичке књиге са енглеског и француског (П. Херити, Е. Сапир, А. Мартине, А. Албијанић), објављивала радове у земљи и у иностранству, у истакнутим часописима и у угледним центрима (Београд – САНУ, *Јужнословенски филолог*, Међународни славистички центар, Завод за уџбенике, Вукова задужбина; Нови Сад – Огранак САНУ, *Анали*, Матица српска, *Српска енциклопедија*, *Српски биографски речник*, *Зборник МС за филологију и лингвистику*, *Зборник МС за славистику*, *Зборник МС за класичне студије*, *Зборник МС за књижевност и језик*, *Летопис МС*, Издавачка књижарница Зорана Стојановића; Бања Лука – АНУРС, Подгорица – ЦАНУ, Софија – Българска академия на науките, Кирило-Методијевски научен център, Велико Търново – Универзитетско издателство „Св. Кирил и Методиј“, Москва – Универзитет „Ломоносов“, *Slověne. International Journal of Slavic Studies*; РАН; Брно / Праг – Чешка академија наука (*Studia etymologica Brunensia*), Nakladatelství Lidové noviny, Љубљана – *Slavistična revija*, Колумбус – The Ohio State University, Блумингтон – *Slavica*, Оксфорд – Blackwell, Сапоро – Јапан (Hokkaido University); Берлин – Њујорк (Mouton de Gruyter); Минхен – Берлин – Беч (Wiener Slawistischer Almanach, Institut für Slawistik, Universität Wien) и др.